

## UZASADNIENIE

### ***postanowienia z dnia 1 grudnia 2020 roku w przedmiocie sprostowania orzeczenia***

W dniu 23 listopada 2020 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, XI Wydział Gospodarczy wydał w niniejszej sprawie wyrok, w którym w pkt. I w całości uwzględnił powództwo, natomiast w pkt. II zasądził solidarnie od pozwanych solidarnie na rzecz powodów kwotę 1546,76 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wnioskiem z dnia 30 listopada 2020 roku powodowie wnieśli o sprostowanie oczywistego błędu rachunkowego zawartego w pkt II wyroku w zakresie kosztów procesu, to jest w miejsce kwoty 1546,76 zł zasądzenie kwoty 1746,76 zł, ewentualnie o uzupełnienie wyroku w zakresie wniosku powodów dotyczącego zwrotu od strony pozwanej również opłaty sądowej wynoszącej 200 zł.

Wniosek powodów o sprostowanie wyroku w zakresie orzeczenia o kosztach procesu zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 350 § 1 k.p.c. sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki.

Powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanych kosztów procesu i w całości wygrali proces. Podstawę orzeczenia o zwrocie kosztów procesu stanowił zatem art. 98 k.p.c. mając na względzie, że powodowie wygrali proces. Powodowie ponieśli opłatę od pozwu w kwocie 200 zł, wynagrodzenie adwokata w stawce 900 zł, obliczone na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z 22 października 2015 r., opłatę od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, wydatek na wynagrodzenie biegłego sądowego (629,76 zł). Suma tych kwot to 1746,76 zł. Niemniej jednak sąd na skutek błędnych działań arytmetycznych, to jest błędnego zsumowania wskazanych wyżej kwot, w pkt II sentencji wskazał, że koszty te wynoszą 1546,76 zł. Powyższa oczywista omyłka rachunkowa została wychwycona niezwłocznie po ogłoszeniu wyroku, w trakcie ustnych motywów rozstrzygnięcia.

Z tego względu sąd na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. w punkcie II sentencji w miejsce kwoty cyfrą i słownie „1546,76 zł (jeden tysiąc pięćset czterdzieści sześć złotych siedemdziesiąt sześć groszy)” sprostował błąd rachunkowy poprzez wpisanie poprawnej kwoty „1746,76 zł (jeden tysiąc siedemset czterdzieści sześć złotych siedemdziesiąt sześć groszy)”.

Ponadto z urzędu sprostowano oczywistą omyłkę pisarską w nazwisku pozwanego M. M..

Powyższa omyłka była konsekwencją tego, że program informatyczny, w którym redagowano treść orzeczenia, w sposób automatyczny wprowadził błędne nazwisko pozwanego oznaczone jako (...), czego sąd nie wychwycił wydając wyrok. Uznać należy, że powyższe stanowi oczywistą omyłkę pisarską, która nadaje się do sprostowania w tym trybie.

Z tego względu każdorazowo w miejsce błędnego nazwiska pozwanego (...) postanowiono wpisać poprawnie (...).

## ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)